

Olabarria (-a) etxebizitza

Aldacrak: Olábarri
Ahozkoa: Olábarri

43° 10' 37"

2° 36' 1"

Berriz Iruditan / J.A. Ramos

Arrierreka ubidearen alboan eraikitako baserri honen gaineko aipuak nabariak dira XVIII. mende hasieratik aurrera. Bizkaiko lehen su-erroladaz geroztik (1704), hurrengo mendeetan Berriz elizateko dokumentazioan izena ia aldaketarik gabe ageri zaigu, ola honen gaineko aipamenetan: *Olabarria* (1704, Bizkaiko su-errolada), *Olava-*

rria (1825, PE/1825), *Olabarria* (1874, DJE, 3/ 106. or.) eta *Olabarri*, Udalak egindako azken erroladan jasotzen den moduan. Ahozkotasunean ere, azken modu hori erabiltzen da, *Olábarri*, hain zuzen ere.

Ez da baserri-etxe handi horietakoa; baina oso interesgarria da halere, XVI. mendeko etxe

“... la Ferreira llamada Olavarria... radicante en jurisdicción de la Anteiglesia de Berriz que comprende con inclusión de la habitación, tejabana contigua a la Ferrería que sirve para carbonera, los terrenos antusanos, antepara y demas accesorio que se hallan en un coto hasta dar con el ponton de hacia la casería de Olalde y el estolde doscientos ochenta y seis estados equivalentes a mil ochenta y siete metros...”
DJE, 3/ 106 or. (1880)

“... la casería titulada Olavarria en el termino de la anteiglesia de Berriz, en el barrio de Eitua,... consta de una vivienda que se compone en el piso llano de cuadra, en el priso principal de cocina, dos cuartos y sala, y sobre los cuartos el camarote y pajar, ocupa una planta solar de cuarenta y tres y tres cuartos de estados...”
DJE, 4/ 195 or. (1880)

toponimia

Azken mendeotan ola hitza erabili izan da erreka ondoan burdina sortzeko edo lantzeko egoten ziren eraikuntza bereziei, burdinola izenaz ere ezagutuak, baina adiera zabalagoa izan du hitz honek denboran zehar. Garai batean ola edo kortabaso herri basoetan egiten ziren belardi biribilei esaten zitzairen. Baina esanahi arruntena hasieran aipatutakoa da. Kasu honetan barria egoteak zaharra bazela adierazten digu.

Berriz Iruditan / T. Angoitia

dotore baten aztarnak eta egitura gordetzen dituelako, burdinolaren administrazioarako erabili baitzen. Sasoi hartan egiten zen moduan, oso harlandu onaz jaso zuten, baina etxe trinkoa eta iluna zen, leiho gutxi eta txikiekin atonduta. Dena dela, nabarmentzekoa da alboko fatxada bateko leihoa, oso dotorea eta landua, Berpizkundeko modari jarraituz. Tenore berekoak dira fatxada nagusiko alde batean dagoen puntu erdiko arkudun atea eta haren gaineko

armarria, materialen kalitatearen seinale, eta harrizko eskailerak ere bai, sotoa eta atea komunikatzen dutenak. Goiko solairuak, oster, egurrezko egitura dauka, eta adreiluzko hormekin burutu zuten. Horretan ere leihoak txikiak dira, eta goragoko pisuan txori-tokiak ditu. Teilatuaren hegala zabalarari eusteko, egurrezko habeak jarri zituzten.